

Pitzner: Da det synes forskellige Medlemmer meget magtpaaliggende at faa paaoktrojeret i hvert Tilfælde mig Ordet „tiltraadt“ i Stedet for „ikke taget Afstand fra“, vil jeg igen understrege, at jeg har ikke taget Afstand fra de 10 000 Kr., og jeg vil gerne en Gang til understrege, hvad jeg har sagt tidligere her i Tinget, at selve Beløbets Størrelse har ikke virket afskrækkende paa mig. Det, jeg har hævdet og stadig hævder, er, at der bør ikke — og det siger jeg nu uanset de Ord, der er faldet fra den højtærede Handelsministers Side —, der bør ikke ydes Dobbelt honorar. Der er ikke, da der var Tale om de 10 000 Kr., til os givet nogen som helst Oplysning om, at der foruden dette samtidig skulde ydes Honorar for den Tid, Tremandsudvalget havde arbejdet. Det er det, jeg har hævdet, og det staar jeg ved.

Handelsministeren (Stensballe): Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han var Medlem af Folketingsudvalget, og det havde faaet Meddelelse om, at der var udbetalt efter 7 500 Kr. om Aaret til Tremandsudvalget, hvoraf Departementschef Dalhoff var Medlem (*Pitzner:* Hvor længe?). Ja, Skrivelsen har jeg læst op, den giver tilstrækkelige Oplysninger, og derfra maa det ærede Medlem vide, at der netop var Tale om Dobbelt honorar den Gang.

Willesen: Det var jo en ret overraskende Indrømmelse — overraskende i den Forstand, at den kom —, det ærede Medlem Hr. Stauning fremsatte, at han paa en Maade havde godkendt disse Honorarer, og det forekommer mig, at det ærede Medlem nu staar i en næsten lige saa vanskelig og uheldig Stilling som det ærede Medlem Hr. Slesbager, hvis Uheld i denne Sag jo er aabenbart for alle. (*Kragh:* Hvori bestaar det?). Det bestaar deri, at det ærede Medlem har kunnet tænke sig at udrede Dobbelt honorarer. Men naar det ærede Medlem Hr. Stauning faktisk har kendt hele Sagen, inden den blev en Kendsgerning, saa forekommer det mig, at han ikke er den rette til at fremsætte denne Dagsorden, og jeg beklager, at det netop er blevet det ærede Medlem, der fremsætter den, thi det forekommer mig, at det i Grunden vidner om en lignende Mangel paa Sømmelighedsfølelse som den, man bebrejder disse højtstaaende Embedsmænd. Efter denne Oplysning ønsker vi

ikke at stemme for den af det ærede Medlem fremsatte Dagsorden, men ønsker at undlade at stemme.

Dahlgaard: Jeg ønsker kun i Anledning af det ærede Medlem Hr. Pinholts Bemærkning at tilføje, at naar han siger, at der ikke i Finansudvalget blev taget nogen Beslutning, saa er det kun rigtigt, for saa vidt som der ikke positivt afstemmes, naar man er enig i Finansudvalget. Hvilket Standpunkt det ærede Medlem og hans Parti har indtaget, efter at Ministerens Skrivelse er kommet til at foreligge, skal jeg ikke blande mig i, men den oprindelige Stilling var klar og utvetydig.

Korsgaard: Om dette ikke at sige noget betyder Tilslutning eller ikke, skal jeg lade staa hen, men betyder det i det ene Tilfælde ingenting, saa kan det i det andet Tilfælde heller ikke betyde noget. Der maa dog være den samme Ret til begge Sider. Hvad der er foregaaet i Firemandsudvalget, ved jeg ikke, men jeg ved, hvad der foregik i Finansudvalget, og der maatte man, det tror jeg, jeg har Lov at sige, faa det Indtryk, at ingen havde noget imod den Henvendelse fra Ministerens Side til Departementschef Dalhoff, som nu her omtales.

I øvrigt maa jeg have Lov at sige, at Debatten synes nu at løbe ud i, at alt, hvad der er gjort, er saare vel. Man mener det andre Steder end i visse Dele af denne Sal? Det tvivler jeg i allerhøjeste Grad paa. Jeg vil da for mit Vedkommende sige, at hvis der ikke i det, der er sket i Dag, skal ligge, at man godt ser, at et og andet skulde være anderledes, end det nu en Gang er blevet, saa synes jeg oprigtigt talt, at denne Forestilling har været en passende Indledning til Fastelavn i Stedet for til en alvorlig Beslutning.

Pitzner: Den højtærede Handelsminister har udtalt, at vi i det Landmandsbankudvalg, som var nedsat til at behandle Landmandsbanksagen, den 3. April fik Meddelelse om, at der var udbetalt Honorar svarende til 7 500 Kr. om Aaret til Tremandsudvalget. Jeg beder bemærket dette, at trods det, at jeg har siddet i Rigsdagens Landmandsbankudvalg hele Tiden, saa har jeg først den 3. April 1928 faaet Klarhed paa, hvad der blev udbetalt til det Udvalg, der blev nedsat den 2. Juni 1926. Det er rigtigt, at vi den 3. April fik at vide, at